

Ordenança Fiscal núm. 17

ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DELS PREUS PUBLICS

Article 1r.

En ús de les facultats concedides pels articles 133.2 i 142 de la Constitució, per l'article 106 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les base de règim local, de conformitat amb el que disposen els articles 41 a 47 i fent ús de la facultat que confereix l'article 127 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les Hisendes locals, l'Ajuntament en Ple acorda l'establiment dels preus públics continguts en la present Ordenança Fiscal.

L'establiment, fixació, gestió i cobrament dels preus públics es regeixen pel Capítol VI del Títol Primer del RDL 2/2004, de 5 de març, i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament per la Llei 8/1987, de 15 d'abril, i en allò que no preveuen els textos anteriors, són d'aplicació les previsions d'aquesta ordenança.

Article 2n. Concepte

1.- Tindran la consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que es satisfacin per la prestació de serveis o la realització d'activitats efectuades en règim de Dret públic quan, prestant-se també aquests serveis o activitats pel sector privat, siguin de sol·licitud voluntària per part dels administrats.

2.- L'Ajuntament de Vila-seca, podrà establir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la competència de l'Entitat local, sempre que no concorri cap de les circumstàncies especificades en la lletra b), de l'article 20.1 del RDL 2/2004.

Article 3r. Obligats al pagament

Estaran obligats al pagament dels preus públics els que es beneficiïn dels serveis o activitats per la qual cosa s'hagin de satisfer aquests.

Article 4t.

No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que exploten directament i per a tots els que immediatament interessin la seguretat ciutadana.

Article 5è.

El pagament de preus públics no prèviament autoritzats o que ultrapassessin els límits de l'autorització, no comporten la legalització de les utilitzacions o prestacions no autoritzats i és

compatible amb la suspensió de la prestació del servei o de l'aprofitament i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

Article 6è. Indemnitzacions per la destrucció o deteriorament del domini públic.

Quan la prestació de serveis o la realització d'activitats provoquin la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament del preu públic que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció o reparació i a dipositar prèviament el seu import.

Si els danys són irreparables, hom indemnitzarà el municipi amb una quantitat igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels malmesos.

L'Ajuntament no pot condonar total o parcialment les indemnitzacions i els reintegraments a què es fereix aquest article.

Article 7è. Naixement de l'obligació

1. L'obligació del pagar el preu públic neix des de que s'inicia la prestació del servei o la realització de l'activitat, si bé l'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ del seu import total o parcial.

2. Quan per causes no imputables a l'obligat al pagament del preu, el servei o l'activitat no se presti o desenvolupi, procedirà la devolució de l'import corresponent.

3. Els deutes per preus públics podran exigir-se pel procediment administratiu d'apremi.

Article 8è.

L'Ajuntament exigeix els preus públics en règim d'autoliquidació i/o liquidació.

Article 9è.

Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general, si això s'escau.

Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tracte successiu, el venciment serà l'últim dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit, si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment es produeix en el moment de la notificació; en altres casos, en el moment del requeriment del pagament.

Article 10è. Gestió dels preus públics

L'administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

Article 11è.

L'administració municipal pot suspendre, llevat que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei o la realització de l'activitat quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preu acreditats.

Article 12è.

Quan els preus públics no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut el termini de pagament en voluntària.

Article 13è.

Al venciment de l'obligació en voluntària, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de dèbit corresponent i la justificació d'haver-se intentat el cobrament o haver-se fet el seu requeriment.

Article 14è. Establiment i fixació dels preus públics.

L'establiment i la fixació dels preus públics corresponen al Ple sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Junta de Govern Local, de conformitat amb l'article 23.2 b. de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i de l'article 47 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

L'Ajuntament pot atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics establerts pel mateix Ajuntament, corresponents als serveis a càrrec dels esmentats organismes, excepte quan els preus no cobreixin el seu cost. Aquesta atribució podrà fer-se, així mateix, i en els mateixos termes, en relació amb els consorcis llevat que hi hagi una indicació diferent que en els seus estatuts.

En ambdós supòsits, els organismes autònoms i els consorcis han d'enviar a l'Ajuntament una còpia de la proposta i de l'estat econòmic d'on es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei.

Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'impost sobre el valor afegit (IVA), que s'hi farà repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 15è.

Llevat que en el corresponent estudi econòmic no es justifiqui una altra cosa, es partirà de l'aplicació del tipus d'interès legal en el valor de mercat del terreny de domini públic que s'ocupi. Aquest valor no ha de ser necessàriament el que figuri en l'inventari municipal i pot ser el valor cadastral de la zona, el que s'ha pagat per expropiacions en la mateixa zona, del que es deriva de peritatges de tècnics municipals o d'agents de la propietat immobiliària, etc., a elecció de l'administració municipal.

Article 16è.

Els preus públics es determinaran a un nivell que pugui cobrir, com a mínim, les despeses econòmiques originades per la realització de les activitats o prestació dels serveis o a un nivell que resulti.

Article 17è.

1. L'import dels preus públics hauran de cobrir com a mínim el cost del servei prestat o de l'activitat realitzada.
2. Quan existeixin raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, l'Entitat podrà fixar preus públics per sota del límit previst a l'apartat anterior. En aquests casos hauran de consignar en els pressuposts de l'entitat les dotacions oportunes per la cobertura de les diferència resultant si l'hagués.

Article 18è.

Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'article anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del mateix servei i aprofitament (com la quantia o la intensitat de la utilització o l'aprofitament, l'època o el moment en què es produeix, etc.) i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei o l'aprofitament.

Article 19è.

Tota proposta d'establiment o modificació de la quantia de preus públics haurà d'anar acompanyada d'una memòria economicfinancera que justificarà l'import de les mateixes que es proposin i el grau de cobertura financera dels costos corresponents.

Article 20è. Administració i cobrament dels preus públics

1. Els preus públics podran exigir-se des que s'iniciï la prestació de serveis que justifica la seva exigència.
2. El pagament dels preus públics es realitzarà en efectiu o mitjançant transferència bancària.

3. Podrà exigir-se l'anticipació o el dipòsit previ de l'import total o parcial dels preus públics.
4. Quan per causes no imputables a l'obligat al pagament del preu públic no se presti el servei o no es realitzi l'activitat, procedirà la devolució de l'import que correspongui o, tractant-se d'espectacles, el bescanvi de les entrades quan allò fos possible.
5. Els deutes per preus públics podran exigir-se mitjançant el procediment administratiu d'apremi, d'acord amb la normativa vigent.
6. En el no previst expressament a la present Ordenança fiscal, l'administració i cobrament dels preus públics es realitzarà de conformitat amb el previst en la Llei General Pressupostària i demés normes que resulten d'aplicació als mateixos.

Article 21è.

En diferents annexes, que són part integrant d'aquest Ordenança Fiscal, es concreten les peculiaritats dels diferents preus públics establerts i les seves tarifes.

Disposició final

Aquesta Ordenança Fiscal estarà vigent fins que s'esdevingui la seva modificació o la seva derogació expresses.

